1 Obyčejné diferenciální rovnice 1. řádu

Řešíme obyčejnou diferenciální rovnici s počáteční podmínkou

$$y'(x) = f(x, y(x)), x \in (a, b)$$

$$y(a) = \alpha,$$
 (1)

kde $y:[a,b]\to\mathbb{R}^n$, $f:[a,b]\times\mathbb{R}^n\to\mathbb{R}^n$ a $\alpha\in\mathbb{R}^n$.

Základním příkladem (skalární) rovnice je

$$y'(x) = \lambda y(x), \qquad y: \mathbb{R} \to \mathbb{R}$$

 $y(a) = \alpha,$ (2)

modelující exponenciální růst (pro $\lambda > 0$), nebo např. radioaktivní rozpad (pro $\lambda < 0$).

Úloha 1. • Vyřešte analyticky rovnici (2). Uvažujte y > 0.

- Výsledné analytické řešení si pro $\lambda > 0$ načrtněte pro několik různých počátečních podmínek.
- Výsledné analytické řešení si pro $\lambda < 0$ načrtněte pro několik různých počátečních podmínek. [Nápověda: převeďte rovnici na tvar $\frac{y'}{y} = \lambda$ a integrujte přes x. Integrační konstantu určete z počáteční podmínky.]

Řešení. Integrací $\frac{y'(x)}{y(x)} = \lambda$ podle x dostaneme $\ln y(x) = \lambda x + C$. Z počáteční podmínky $y(a) = \alpha$ máme $\ln \alpha = \lambda a + C$, tedy $C = \ln \alpha - \lambda a$. Dosazením a exponenciálou dostaneme $y(x) = \alpha e^{\lambda(x-a)}$.

1.1 Základní jednokrokové numerické metody

Interval [a, b] rozdělíme ekvidistantně s krokem $h: x_0 = a, x_1 = a + h, \dots, x_{\frac{b-a}{h}} = b$. Označíme $y_n \approx y(x_n)$ numerickou aproximaci řešení v x_n . Obecná jednokroková metoda má tvar: $y_{n+1} = y_n + h\Phi(x_n, y_n, h)$ Definujeme jednokroková numerická schémata pro řešení ODR:

Explicitní Eulerovo metoda: $y_{n+1} = y_n + hf(x_n, y_n)$.

Implicitní Eulerovo metoda: $y_{n+1} = y_n + hf(x_{n+1}, y_{n+1}).$

Midpoint metoda (explicitní): $y_{n+1} = y_n + hf\left(x_n + \frac{h}{2}, y_n + \frac{h}{2}f(x_n, y_n)\right).$

Úloha 2. Simulujte numerické řešení rovnice (2) na intervalu [0,2] pro $\lambda = 1$ a počáteční podmínku y(0) = 1. Použijte krok h = 1 a h = 0.5.

- $\bullet \;\; \check{R}e\check{s}te \; nejprve \; pomoc\'i \; explicitn\'i \; Eulerovy \; metody, \; pot\'e \; pomoc\'i \; implicitn\'i \; Eulerovy \; metody.$
- Pokuste se spočtené řešení nakreslit tak, aby vynikl geometrický význam daného schématu, tj. pro každý bod numerického řešení do obrázku přikreslete odpovídající náčrtek schématu.

 $\check{R}e\check{s}en\acute{\iota}$. V případě naší diferenciální rovnice je f(x,y)=y. Předpis pro y_{n+1} pro explicitní Eulerovu metodu je tedy

$$y_{n+1} = y_n + hy_n = (1+h)y_n.$$

Krok h = 1, $y_0 = y(0) = 1$, $y(1) \approx y_1 = 2$, $y(2) \approx y_2 = 4$. Krok h = 0.5, $y_0 = y(0) = 1$, $y(0.5) \approx y_1 = \frac{3}{2}$, $y(1) \approx y_2 = 9/4 = 2.25$, $y(1.5) \approx y_3 = 27/8 = 3.3750$, $y(2) = 7.39 \approx y_4 = 81/16 = 5.0625$.

Předpis pro y_{n+1} pro implicitní Eulerovu metodu je

$$y_{n+1} = y_n + hy_{n+1} = \frac{1}{1-h}y_n.$$

Krok h = 1, $y_0 = y(0) = 1$: Pro h = 1 metoda selže – rovnice nemá řešení (Geometricky: Tečny v x = 1 všech trajektorií analytického řešení y(x) neprochází x = 0 bodem y(0) = 1).

Krok
$$h = 0.5$$
, $y_0 = y(0) = 1$: $y(0.5) \approx y_1 = 2$, $y(1) \approx y_2 = 4$, $y(1.5) \approx y_3 = (8)$, $y(2) = 7.39 \approx y_4 = 16$

Pozorujeme, že explicitní metoda pro tuto rovnici (pro $\lambda > 0$) podhodnocuje řešení, zatímco implicitní metoda řešení nadhodnocuje.

1.2 Lokální diskretizační chyba, konzistence, řád metody a konvergence pro explicitní metody

Lokální dikretizační chybu $\tau(x,h)$ definujeme jako:

$$\tau(x,h) = \frac{y(x+h) - y(x)}{h} - \Phi(x,y,h) \tag{3}$$

kde všechna y mají význam řešení ODR splňující počáteční podmínku úlohy, tj. $y(a) = \alpha$.

Metoda je konzistentní, jestliže $\Phi(x, y, 0) = f(x, y)$.

Metoda je *řádu p*, jestliže pro všechny x platí, že $\tau(x,h) = O(h^p)$.

Je-li explicitní jednokroková metoda konzistentní, řádu p a Φ je Lipschitzovsky spojitá vzhledem k y, pak nám Věta z přednášky dává odhad na globální chybu

$$\max_{a \le x_n \le b} |y_n - y(x_n)| \le Ch^p \frac{e^{L(b-a)} - 1}{L},\tag{4}$$

kde L > 0 je konstanta lipschitzskovskosti Φ v proměnné y a p je řád metody. Jednokroková metoda je konvergentní, pokud $\max_{a < x_n < b} |y_n - y(x_n)| \to 0$ pro $h \to 0$.

Úloha 3. Ověřte konzistenci a řád 1 explicitní Eulerovy metody. Pro funkci f(x,y) na pravé straně diferenciální rovnice (1) předpokládejte lipschitzovskost vzhledem k proměnné y a spojitost vzhledem k x.

 $\dot{R}e\check{s}en\acute{i}$. Chceme vyšetřit obecné vlastnosti explicitní Eulerovy metody, pro libovolnou diferenciální rovnici s pravou stranou f(x,y). Explicitní Eulerovo schéma je dáno

$$y_{n+1} = y_n + h f(x_n, y_n).$$

Přírůstková funkce je tak rovna $\Phi(x, y, h) = f(x, y)$.

Nejprve vyšetříme řád metody tím, že pomocí Taylorova rozvoje rozvineme člen y(x+h) v definici lokální diskretizační chyby $\tau(x,h)$.

$$\tau(x,h) = \frac{y(x+h) - y(x)}{h} - \Phi(x,y,h) = \frac{y(x+h) - y(x)}{h} - f(x,y)$$
$$= \frac{y(x) + hy'(x) + O(h^2) - y(x)}{h} - f(x,y)$$
$$= \frac{y(x) + hf(x,y) + O(h^2) - y(x)}{h} - f(x,y) = O(h)$$

Explicitní Eulerova metoda je tedy řádu 1.

Pro vyšetření konzistence je třeba ověřit, zda pro $h \to 0$ jde $\Phi \to f$. Jelikož pro explicitní Eulerovu metodu je přírůstková funkce $\Phi(x, y, h) = f(x, y)$, je metoda jistě konzistentní.

1.3 Metoda polovičního kroku

Podobně jako pro kvadratury, i v případě ODR lze zavést metodu polovičního kroku. Princip je stejný. Místo kroku h použijeme krok velikosti $\frac{h}{2}$. Tato metoda nám znovu pomůže získat aposteriorní odhad v případě, kdy přesné řešení y(x) není známé.

Z předchozího víme, že platí odhad:

$$y_n^{(h)} - y\left(x_n^{(h)}\right) \approx Ch^p,$$

 $y_{2n}^{(h/2)} - y\left(x_{2n}^{(h/2)}\right) \approx C\left(\frac{h}{2}\right)^p.$

Stejně jako v případě kvadratury, budeme předpokládat, že konstanta C je v obou případech stejná. Odečtením předchozích dvou rovnic získáme:

$$y_{2n}^{(h/2)} - y_n^{(h)} \approx C \left(\frac{h}{2}\right)^p (1 - 2^p).$$

Úloha 4. Odvoďte aposteriorní odhad $|y_{2n}^{(h/2)} - y\left(x_{2n}^{(h/2)}\right)|$ metodou polovičního kroku pro obecnou jednokrokovou metodu řádu p.

Řešení. Z předchozího dostaneme aposteriorní odhad pro chybu

$$|y_{2n}^{(h/2)} - y\left(x_{2n}^{(h/2)}\right)| \approx \frac{|y_{2n}^{(h/2)} - y_n^{(h)}|}{2^p - 1}.$$

1.4 Vícekrokové metody

Zvolme $x_n = a + nh$, $n = 0, 1, \ldots, f_n = f(x_n, y_n)$, pak *vícekrokovou metodou* rozumíme předpis

$$\sum_{i=0}^{m} \alpha_i y_{n+i} = h \sum_{i=0}^{m} \beta_i f_{n+i}, \qquad n = 0, 1, \dots,$$
 (5)

kde $\alpha_m \neq 0$ a $|\alpha_0| + |\beta_0| \neq 0$. Hodnotu y_{n+m} tedy spočteme pomocí $y_{n+m-1}, y_{n+m-2}, \dots, y_n$. Jak získáme prvních m prvků?

 $\check{R}e\check{s}en\acute{t}$. • y_1,\ldots,y_{m-1} určíme nějakou jednokrokovou metodou.

• y_1 určíme jednokrokovou metodou, y_2 dvoukrokovou metodou, y_3 trojkrokovou, atd.

Vícekrokové metody nejsou vhodné pro adaptivní délku kroku. Pro $\beta_m = 0$ jde o explicitní metody, pro $\beta_m \neq 0$ jde o implicitní metody.

Lokální diskretizační chyba je dána vztahem

$$\tau(x, y, h) := \frac{1}{h} \sum_{i=0}^{m} \alpha_i y(x+ih) - \sum_{i=0}^{m} \beta_i f(x+ih, y(x+ih)).$$

Věta z přednášky nám dává podmínky na volbu koeficientů vícekrokové metody tak, aby její lokální diskretizační chyba měla $\check{r}\acute{a}d~O(h^p)$:

$$\sum_{i=0}^{m} \alpha_i = 0, \qquad \sum_{i=0}^{m} i^j \alpha_i = j \sum_{i=0}^{m} i^{j-1} \beta_i, \ j = 1, \dots, p.$$
 (6)

Metoda je konzistentní, má-li řád alespoň 1.

Vícekroková metoda je 0-stabilni, jestliže pro všechny kořeny ξ jejího charakteristického polynomu $\sum_{i=0}^{m} \alpha_i x^{n+i} \text{ platí } |\xi| \leq 1 \text{ a zároveň pokud je pro nějaký kořen } |\xi| = 1, \text{ potom je jeho násobnost rovna nemeconstruction}$

Vícekroková metoda je konvergentní právě tehdy, když je 0-stabilní a konzistentní.

Úloha 5. Mějme metody

a)
$$3y_{n+2} - 4y_{n+1} + y_n = 2hf_{n+2}$$
,

b)
$$y_{n+2} + 4y_{n+1} - 5y_n = 4hf_{n+1} + 2hf_n$$
.

Pro každou z metod určete, zda je 0-stabilní, konzistentní a jaký má řád. Dále spočtěte předpis pro y_k , pro úlohu

$$y' = 0, \quad y_0 = 1, \quad y_1 = 1 + \varepsilon.$$

[Nápověda: Z přednášky víme, že $y_n = \sum_{l=1}^m c_l \xi_l^n$, kde pro každé $l \in \{1, \ldots, m\}$ je ξ_l jednoduchý kořen charakteristického polynomu, řeší (5) s f = 0. My chceme takové řešení, které splňuje počáteční podmínky pro y_0 a y_1 .]

 $\check{R}e\check{s}en\acute{i}$. a) Metoda má charakteristický polynom 3(x-1)(x-1/3) a je tedy stabilní. Dosazením do formulek pro řád (6) dostaneme, že metoda je řádu 2 a tedy je konzistentní.

$$s = 0$$
: $\sum_{i=0}^{2} \alpha_i = 0$

$$s = 1$$
: $\sum_{i=0}^{2} i\alpha_i = \sum_{i=0}^{2} \beta_i$

$$s = 2$$
: $\sum_{i=0}^{2} i^{2} \alpha_{i} = 2 \sum_{i=0}^{2} i \beta_{i}$

$$s = 3: \sum_{i=0}^{2} i^3 \alpha_i \neq 3 \sum_{i=0}^{2} i^2 \beta_i$$

Z odvození charakteristického polynomu víme, že

$$y_n = c_1(\frac{1}{3})^n + c_2 1^n.$$

Dosazením y_0, y_1 do této rovnice dostaneme lineární soustavu pro 2 neznáme. Vyřešením dostaneme vztah

$$y_n = -\frac{3}{2}\varepsilon(\frac{1}{3})^n + (1 + \frac{3}{2}\varepsilon).$$

b) Metoda má charakteristický polynom (x-1)(x+5) a je tedy nestabilní. Dosazením do formulek pro řád (6) dostaneme, že metoda je řádu 3. Z charakteristického polynomu víme, že

$$y_n = c_1(-5)^n + c_2 1^n$$

a výpočtem pomocí y_0, y_1 dostaneme

$$y_n = -\frac{1}{6}\varepsilon(-5)^n + (1 + \frac{1}{6}\varepsilon).$$

Numerické řešení tedy bude oscilovat a vliv zaokrouhlovacích chyb se bude exponenciálně zvětšovat.